

דברי הכפר

ספּוֹת

"בסוכות תשבו שבעה ימים"

מספר 835

י"ד בתשרי תשמ"ד

21.9.83

כפר הנשיא

128

ט' תמוז ע

חג הסוכות תעשה לך שבועת ימים, באספוד מגרנד ומיקבד.
ושמחת בחגך, אתה ובנך ובתך, ועבדך ואמתך,
והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך.
שבועת ימים תחג לה' אלהיך, במקום אשר יבחר ה',
כי יברכך ה' אלהיך בכל-תבואתך ובכל מעשה ידיך,
והיית אף שמח.

[דברים ט"ז, י"ג-ט"ו]

נתחן לנו ה' אלהינו באהבה
מוצדים לשמחה, חגים וזמנים לששון.
את יום חג הסוכות הזה, זמן שמחתנו מקרא קדש,
זכר ליציאת מצרים.

[מתוך תפילת חג הסוכות]

חג הסוכות

חג זה, השלישי משלוש "רגלים" - אותם חגים שבהם היו עולים לרגל לירושלים יהודי ארץ-ישראל ולא מעט יהודי התפוצות - החזיר לפחות לתקופה של שבוע ימים את היהודי, המקיים מצוות סוכה, לארעיות של הנדידה במדבר, "כי בסוכות הושבתי את בני ישראל בהוציא אותם מארץ מצרים" (ויקרא כ"ג, מ"ג).

לחג הסוכות היבט חקלאי, כי השם האחר שלו - חג האסיף - מרמז על תקופת קציר היבולים האחרונה של השנה. לאחר שמחת תורה מתחילים להתפלל לגשמים במקום לברך על הטל.

אפשר לראות בארבעת המינים סמל לאחדות העם, הנחוצה בכל עת. אי-אפשר לקיים את המצווה מבלי שכל הארבעה - תמר, הדס, ערבה ואתרוג - יהיו צמודים יחד. אולי נוכל ללמוד מהסמליות הזאת.

"פרי עץ הדור" - אלו ישראל, מה אתרוג זה יש בו טעם וריח, כך ישראל יש בהם בני-אדם שיש בהם תורה ויש בהם מעשים טובים.
 "כפות תמרים" - אלו ישראל. מה תמר שיש בו ריח ואין בו טעם, כך ישראל, יש בהם בני-אדם שיש בהם תורה ואין בהם מעשים טובים.
 "וענף עץ עבות" - אלו ישראל. מה הדס יש בו ריח ואין בו טעם, כך ישראל, יש בהם בני-אדם שיש בהם מעשים טובים ואין בהם תורה.
 "וערבי נחל" - אלו ישראל, מה ערבה זו אין בה טעם ואין בה ריח, כך הם ישראל, יש בהם בני-אדם שאין בהם מעשים טובים ואין בהם תורה.

ומה הקדוש-ברוך-הוא עושה להם? לאכדן אי-אפשר. אלא אמר הקדוש-ברוך-הוא: יקושרו כולם אגודה אחת והם מכפרים אלו על אלו (ויקרא רבה ל').

חג הסוכות היה החג שבו הוזמנו עניי העם בעלי-תורה וכגמול להכנסת אורחים אלה ביקרו בסוכה - כך האמינו אבותינו - האושפיזין (האורחים) אברהם, יצחק, יעקב, יוסף, משה, אהרן ודוד.

נקווה שחג הסוכות שלנו יתברך ביבולים טובים, במעשים טובים, בתורה ואושפיזין.

מועדים לשמחה
א ר י ק

י ו ם נ י ש ו א י ן

28.9. רות ויצחק גולן

לחנה ולאסף מסר ולילדים
להולדת הבת - האחות

י מ י ה ו ל ד ת

26.9. גבי אסתר סולומון

27.9. טלית דבולט

29.9. שוש אפשטיין
יאיר דוארי

אתה נשאל

*** דפיקות פטיש בכל מקום בהקמת סוכות!

*** אנחות האקונום, המבשלות ואנשי חדר-האוכל - כי עוד חג ארוך קרב ובא!

*** קריאות גיל של ילדי בית-הספר, כי עוד חג ארוך קרב ובא!

*** רעש המכונות הכבדות המפלסות את דרכן במהירות מאחורי הבתים ומעבר הדשאים ומניחות כבלים בעמקי האדמה.

*** זרימת המים בבריכת השחייה בימים האחרונים לפני הסגירה.

*** בצד שני, כרגע כבר לא נשמע קולו הערב של נורכרט, שעבר לקיבוץ עין-החורש לתקופה של 3 חודשים, להיות עם מרים, חברתו. המון ברכות ולהתראות!

*** איתמר עדר קיבל רשיון-נהיגה. מזל טוב וסע בזהירות.

*** החלמה מהירה לאמיר נ. ולשאל ס. - שניהם שוכבים בבית עם בעיות ברגל. וגם לגבי סיליה ברגמן, שלה יש בעיות בגב.

*** דרך צלחה לבני ג., ראובן ומופתי ששוב יוצאים לחו"ל, במאמצים לקדם עסקי "הבונים".

*** השבוע ביום ב' קיבלו ילדי כיתה ג' ופל מצופה. ותשאלו למה? כי הם היו נהדרים!! יש לציין שלפני הוופל כל אחד קיבל זריקת חיסון בישבן והם פשוט התנהגו למופת. לא רק שלא בכו, אלא היה ויכוח מי ייכנס ראשון. כל הכבוד לכיתה ג'!

*** שיא חדש בכפר הנשיא! למשפחת מסר נולדה בת - והיא המשפחה הראשונה אצלנו שמגיעה למספר המרשים של 7 ילדים! מה היה אומר בן-גוריון ז"ל למשפחה אנגלו-סכסית זו, ברוכת הילדים? בכל אופן - מזל טוב ענקי מכולנו.

*** בנוסף לכל האירועים הרבים שצוות סוכות מכין לנו - נרשמו 48 (!) חברים לנסוע להופעה של סימון 'וגרפינקל ברמת-גן במוצאי-שבת. מי אומר שאין לנו צמאים לתרבות??

מועדים לשמחה ושבת שלום
אלזה

בנעילת שיערים לפתחתם

רשימה זו אולי לא תנעם לאפיקורסים גמורים, אולם גם שומרי מסורת לא ישבעו ממנה נחת. היא מבטאת מחשבות ורגשות של מי שאינה דתית בשום מובן של המילה, ובכל זאת פתוחה לאווירה המיוחדת מאוד השוררת במועדו-ננו מערב "כל נדרי" עד לתפילת "נעילה" ביום הכיפורים. אולי תגידו - נוסטלגיה, אולי תגידו - צביעות, עובדה היא שתפילת "כל נדרי" מושכת אל המועדון יותר אנשים מאסיפה רגילה (שלא לדבר על השיחה שהתקיימה יותר מאוחר באותו ערב ומספר המשתתפים בה לא הגיע ל"קורוס").

מהו באותו מעמד, המשפיע על ילדים קטנים להיצמד בשקט בלתי רגיל אל הורים, ועל חברים לעקוב בספר אחרי נוסחה ארמית, חצי מובנת? הלחן הזה, האיטי והעצוב, מעביר בי רעד, אולי מפני שהוא מחזיר אותי לרגע אל בית-הכנסת האחר, המפואר, שנשרף שם במרחקים. אפילו בתור ילדה התרשמתי מרצינות אותו הערב. הרגשתי שכל אחד ניסה להתנער מדאגות יום-יום ולהתייחד עם עצמו. שמץ מאותה רצינות נותרת גם כאן.

אומרים שתפילת "כל נדרי" - האפשרות להתיר שבועות והתחייבויות בין אדם ואלוהים - התכוונה במיוחד לאותם יהודים שהוכרחו להמיר את דתם, והיא נאמרת שלוש פעמים, כדי לתת שהות גם לאלה שנאלצים להגיע בדרכים עקלקלות להשתתף בה. בהשתתפותי בתפילה זו אני רואה (בסדר! תצחקו!) מעשה של הזדהות עם עמי.

לא במשך כל היום עוקבים אחרי בעל התפילה ויש שהות לדפדף במחזור ולהתרגש מקטעים שליהודי המסורתי הם בוודאי עניין של שיגרה.

הרי אפילו המשפט הראשון נפלא ומפתיע: "על דעת המקום ועל דעת הקהל אנו מתירים להתפלל עם העבריינים." לא נדחה אף אחד, נקבל אותו בלי לפשפש בעברו.

ספרתי 48 חטאים שעליהם יש לבקש סליחה - לא פחות ולא יותר - ואמנם קשה לתאר שאדם בן-תמותה יספיק לבצע את כולם. אולם, וזה המרגש, כל העדה ערבה איש לרעהו וכל אחד אחראי על חטאיו של השני. בחיוך מסויים אני קוראת על חטא של זלזול בהורים ומורים, ושל רכילות, גם חטא של אוכל ומישתה. במשך כל היום לא יגיד היהודי אפילו פעם אחת "חטאתי" - הכול בל-שון "אנחנו". מה הפלא שהיהודים המציאו את הקיבוץ?*

מבחינה ספרותית אפשר להתענג על סגנון שירת ימי-הביניים. פעם אחרי פעם אני מגלה את סדר הא"ב, ישר והפוך, בפסוקי התפילה, לעיתים גם יאיתו תחילות הפסוקים את שם המחבר או פסוק מן התנ"ך. ויש שהסדר הוא א"ב מההת-חלה ומהסוף בו-זמנית - מלאכת מחשבת של משוררים ללא שם במשך מאות בשנים.

לקראת סוף היום, שעבר עלינו לא רק בלי מאכל ומשקה אבל גם בלי פולי-טיקה ובלי בורסה, אומר שליח הציבור: "פתח לנו שער, בעת נעילת שער, כי פנה היום", ועם תקיעת השופר הבודדת אני יוצאת אל עולם היום-יום כששערי הלב פתוחים קצת יותר.

א נ ג ה

(*) ולכן יש לי אפשרות לאמור בשלווה "אל תשליכני לעת זיקנה".

מפי הטף: הרי שואל את ניצן (3): "את צמה?" - "לא, אני קוקו", עונה הבת.

שבת הקדים סלא ויזכרת

עם כיתת "ה י ו ב ל"

באחד מימי השבוע קיבלתי הזמנה יפה בתא-הדואר, שבה נאמר: הינך מוז-מנת למסיבת "החלפת מטפלות", שתיערך ביום ה'. עליך להיות ב-8.15. ברחבה, להביא בגדים חמים, בעל אוהב ומצב-רוח טוב. ולמטה בהזמנה חתומים בני "היובל" האוהבים.

טוב, מי אינו אוהב להיות מוזמן למסיבה? יחד עם זאת כבר עשינו מסיבה בחופש הגדול, בה נפרדתי רשמית מבני הכיתה, ובעצם חשבתי שחיסלנו כבר את החובה הנעימה הזו.

בכל אופן, הגיע יום ה'. דוד ואני הגענו קצת באיחור לחניה ונכנסנו למכונית, שהיתה מלאה בהורי הכיתה. ואז הבנתי שמסיבה זו תהיה גם עם ההורים - וזה הבדל גדול מהמסיבה הקודמת.

ירדנו לירדן בדרך הטנקים, ומרחוק כבר ראינו אור של מדורה וכן שורת אורות קטנים, שעדיין לא היה לי ברור מהם.

כשירדנו מהאוטו גיליתי שכבר כל בני הכיתה, אנג'לי, רבקה והורים רבים נמצאים שם, כשהחבר'ה והמדריכים עסוקים וטורחים סביב גחלים, כלי מטבח לרוב ומזונות שונים.

על הגשר עצמו, שבנוי כפלטת רחבה של בטון, היה ערוך שולחן ארוך שבו מספיק מקומות לכולנו, שורת האורות שנראתה מרחוק היתה שורת צנצנות שבהן נרות מאירים.

האווירה היתה מקסימה. תחתינו זרם הירדן בשצף-קצף ולא איפשר שיחה רגילה. הירח, שהיה חצי מלא, זרק את אורו על המים הזורמים במרץ וללא הפסק. בקיצור, אווירה יפהפיה ורומנטית.

ואז בא זמנה של הארוחה שהוכנה בטוב טעם - שישליק מטובל מן האש, צ'יפס, סלטים שונים ועשירים ומשקאות מכל מיני סוגים. כשהבטן סירבה לקבל עוד, הוזמנו למדורה, שגם סביבה היו סידורים נוחים לישיבה לכל ההורים והמוזמנים ה"מזדקנים".

סביב המדורה נערך כל הטקס - ברכות מבני הכיתה, ברכה מנציג ההורים; קטעי קריאה מכדרים על מקרים מצחיקים שקרו לנו במשך התקופה המשותפת; מתנה יפה וכמובן דברי תודה, שאי-אפשר להשתמט מהם.

את הערב סיימנו בשירה בליווי גיטרה, וכמובן - "כיבוד יוגש" - קפה, עוגות שונות ושוקולד.

ברצוני לומר המון המון תודות לכולכם, שלקחתם חלק בארגון ערב מקורי, מלא יוזמה, ומתוכנן להפליא עד לפרט האחרון. ואם הוא בא לשקף את יחסינו, שנרקמו במשך השנתיים וחצי יחד, בוודאי שהסיפוק והאושר כולם שלי.

נמשיך להתראות ברחבי המשק - ולכם הרבה הצלחה ושמחה בכל מעשיכם בשנים הבאות.

ש א ו ל ה

בני נטפלי

בשולי השטחים של קיבוצנו

בזמן האחרון נערכו כמה סיורים לאורך קו המים, שבנייתו מתבצעת בקצב ושממנו נשאב מים מהירדן אל שטחינו. תוך כדי כך נסענו בדרך שמהווה צלע במשולש, משולש שהוא צורת כל שטחינו מצפון לקיבוץ. שטחים אלה כוללים את הכותנה, האבוקדו, מטע תפוחים ומרעה. מקום השאיבה יוקם בקורקודו של המשולש ובסיורנו הגענו למקום זה, וראה איזה פלא - זו הפעם הראשונה שחברים אחדים הגיעו לאיזור זה.

מאחר והאיזור היה מעניין גם לפני שתיכננו לבנות בו מכון שאיבה, אנסה לספר משהו עליו במסגרת הסידרה - שנודמה בזמן האחרון - "בוא נטייל בקיבוצנו".

מכון השאיבה ישאב מים מהירדן ומאות המטרים צפונה משם היום שטח לפעילות האדם במשך הרבה מאוד זמן. כמה?

לפני 250,000 שנה, כן, זו לא טעות, לפני מאתיים חמישים אלף שנה, בערך אותה תקופה של עובדיה - גן-העדן המפורסם של הכרם באפיקים, בנה האדם הקדמון מלכודת-צייד באיזור. נמצאו שכבות מארבע תקופות לפחות. הממצאים כוללים כלים מאבן צור ומבזלת, עצמות של חיות רבות, לרבות כאלה שאינן נמצאות עוד בארץ. כן נמצאו שיני חיות רבות, ביניהן חת של פיל באורך של יותר ממטר וחצי.

מאז התעמק בקע הירדן, התפרצויות מקומיות של בזלת כיסו חלק מהשטח, לפעמים כיסתה ימת החולה את האיזור, ובכלל השתנו פני הדברים. לפני כ-5000 שנה, תקופה המכונה כלקוליטית, התיישבו האנשים בכפרים מתוכננים היטב משני צידי הירדן. ברצותם לעבור מצד לצד חיפשו להם מקום מעבר נוח ואחד מהם היה ללא ספק במקום זה. ואחריהם המשיכו לעבור שם, אם לצרכים אזרחיים ואם לצבאיים. גם הרומאים הפעלתניים השתמשו בו ובטוח שהוא שימש בזמן הצלבנים. אז התעצם מצביא המוסלמים, צלאח-א-דין, ודרש מהצלבנים לפרז את 'איזור המעבר ולא להפריע למי שירצה לעבור. שליט הצלבנים חשב להתחכם, בנה מיבצר על גבי שרידים רומיים ורק גמר - בא צלאח-א-דין וחיסל אותו, אך השאיר לנו תל. זה היה ב-1179.

לשם "גשר בנות יעקב" יש שני הסברים.

א. המוסלמים, בכובשם את הארץ ובלומדם את סיפורי התנ"ך, חשבו שכאן נפגש יעקב עם עשו והעביר את בנותיו (מי אלה בכלל?) במעבר הנהר.

ב. כשכבשו המוסלמים את צפת מידי הנוצרים, מצאו שם מינזר נשים הקרוי על שם אחי ישו, הוא יעקב או James. לקחו את בנות המינזר - בנות יעקב - לדמשק וכשהעבירו אותן בנהר התחילו הבנות לעשות רעש ומהומה וניסו להתאבד. זה הרשים את שוביהן ולכן קראו למקום על שמן.

נפוליון שלח לכאן חיילים, כדי לעצור תגבורת טורקית לעכו הנצורה.

הבריטים תיכננו לפלוש לסוריה הווישית במלחמת העולם השנייה. "ההגנה" פוצצה את הגשר ב"ליל הגשרים" בתקופת המאבק והסורים כבשו אותו ביוני 48

(בוא נטייל - המשך)

והעבירו עליו צבא, כדי לחתוך את "אצבע הגליל" ועד שער מחניים הגיעו.

בשנות ה-50 המוקדמות התמקדה כאן תשומת-לב בין-לאומית, כי כאן ביקשה ישראל להטות את הירדן, כדי להזרימו למוביל הארצי. הסורים התנגדו, או"ם התנגד, האמריקנים הפסיקו לשלם, אך הסכר עומד וישמש גם אותנו.

לא ידוע מתי בעצם נבנה הגשר הראשון במקום. שורש של גשר טורקי שרד בצד המזרחי של הירדן. שרידי גשרים אחרים ודאי נשטפו בשטפונות חורף כמו זה של 1969 או הוסרו על-ידי פעולות להרחבת אפיק הירדן ויישורו. פעולות כאלה נעשו ב-1934, '54 ושוב ב-'70. כל גשר והדחפור שלו.

ובכל התקופות מאז החשמונאים שימשו המים של הירדן כמקור כוח להנעת טחנות-קמח. גדות הירדן זרועות טחנות כאלה. הטחנה בעלת הקשתות היפות שרואים אותה כעת נבנתה על-ידי מתיישבי משמר הירדן בתחילת המאה. אך זמן קצר אחר-כך הובאו מנועים ארצה ואלה שימשו קודם כל את הטחנות, אחר-כך משאבות, ולבסוף גם מכונות. במשק היהודי פסקו טחנות מונעות במים לעבוד אחרי מלחמת העולם הראשונה. אולם ערבים המשיכו לעבוד בהן עד 48, ובפרק הירדן, צפונית לכנרת, אפילו עד 67.

רק קודקוד של משולש, קודקוד רווי התרחשויות.

המשטרה והמאחרים להגיע!

מפקד משטרת ראש-פנה פנה אלי והתלונן, כי צעירה מהמשק נכנסה לתחנה ודרשה בצורה חצופה ולא חברותית מהשוטר בתחנה, להתקשר עם השער!

אני רוצה להזכיר לכל החברים המתכוונים להגיע לראש-פנה בשעות לילה מאוחרות, להצטייד באסימונים, מאחר ויש ממול לתחנה טלפון ציבורי. במידה ואין בידכם אסימונים או שהטלפון הציבורי מקולקל יש לפנות אל השוטר בתחנה בצורה אדיבה ומנומסת - עד היום לא היו לנו בעיות איתם. כמו כן, יש לבצע שיחה קצרה ככל האפשר אל השער. החברים צריכים להבין, כי אין זו חובתו של השוטר לתת שימוש בטלפון המשטרה וכי צורת פנייה לא מנומסת אינה עוזרת ליחסים בין כפר הנשיא והמשטרה.

בתודה מראש

א י ר י ת

ראיון

עם אחות ביה"ס "עמק החרול"

- שושנה, זה שנתיים שאת עובדת בתפקיד זה שהוא חדש, ואת בעצם בנית אותו בביה"ס האזורי. מהו התפקיד ומי את בעבודה זו?
- ובכן, באמת עברו כבר שנתיים ואנו עומדים בפתח של שנת לימודים חדשה.
- אני מוכרחה לומר כפתיחה, שאינני כמהה לשוב לעבודה זו. התפקיד הוא לא מוגדר ויש לי הרגשה קשה שהוא גם לא כל-כך מוכר.
- למה? האם אין כתי-ספר אחרים שבהם יש אחות ביה"ס?
- לא. בדקתי ועברתי וניסיתי למצוא ביה"ס על-יסודי בסדר גודל כ"עמק החולה" שמחזיק אחות, ולא מצאתי.
- את ההדרכה קיבלתי מאחות ביה"ס דנציגר בקריית-שמונה, שעובדת שם פעמיים בשבוע. תפקידה הוא בד"כ ייעוץ והכוונה בתוך מסגרת ישיבות הנהלה ומחנכים, כאיש מקצוע; בדיקות שגרתיות עם רופא וקצת חינוך מיני לפי בקשות מיוחדות של מחנכים.
- האם את שייכת לאיזו מסגרת שהיא בביה"ס האזורי?
- לא. וזו הבעיה שלי. אני תמיד אומרת שזהו המקום בו אני מוצאת את עצמי כ"בדידות מזהרת". יש לי לעיתים הרגשה, כשאני עובדת במעברים של חצר ביה"ס או נכנסת לחדר-המורים כדי לפגוש ואולי לשמח, להביע דיעה, לספר חוויה עם תלמיד, לספר בדיחה... שאני מרחפת, חסרת-משקל. הרואה והבלתי-נראית.
- אני מנסה ליצור קשר עם מורים, אפילו רק כדי לומר שלום ולדבר על מזג-האוויר והחדשות, אם לא מעניין מה יש לי לומר על תלמיד כלשהו... והאוזניים אטומות.
- יש לי הרגשה שאת מאוד מתוסכלת.
- כן, לצערי כן. נקודת האור היחידה שיש לי הם התלמידים.
- מהו סוג העבודה שאת עושה?
- אני עושה הרבה עבודה סוציאלית. שיחות מורל וחינוך פרטני לגיל ההתבגרות. יש לי חדר חם ונעים, עם וילונות ושטיחים וכורסות, ותלמידים רבים מוצאים אצלי אוזן קשבת ולב חם. בהפסקות הם נוהגים לבקרני. לפני בחינות, שיעורים קשים או משעממים, עם כאב-בטן, בחילה או כאב-ראש. ולא רוצים להתעמל... ואצלי הקומקום הקטן רותח ויש כוס תה והבנה, וחוזרים לשיעור.
- לפעמים קורה, לצערי, שאני גם אחות ממש עם עזרה ראשונה ואמבולנס ובית-חולים. ואז אני שוב מחפשת עם מי לדבר, להתחלק, לספר מה קרה - ואני הולכת עם צילי ויושבת לי בחדר-המורים ושותה לי כוס תה לבד ויוצאת. ולא רואים.

(ראיון עם אחות - המשך)

כשאני רוצה פגישה עם המנהל, יש לו זמן בשבילי רק אחרי יומיים.
כל בקשה לקצת יותר מעורבות שלי נדחית בעדינות על הסף. והמורים כולם
תמיד ממהרים.
החבר הטוב שלי הוא החצרן, אח"כ המחסנאי והנהגים. הם בכל זאת
מוצאים בי משהו...

- למה את בכל זאת ממשיכה, אם זה לא תואם את ציפיותייך?

- כי בכל תחילת שנה אני מרגישה שחשוב שאהיה שם, לפחות בשביל התל-
מידים החדשים של כיתה ז'. יש שם המון קשיי קליטה. במעבר מהבית
לבי"ס ענק כזה - הם הולכים לאיבוד. יש שפוחדים, יש שאפילו לא מוצאים
מקום באוטובוס, כי הם קטנים והגדולים כבר יושבים, אחד על כל ספסל.
ואני רוצה להיות שם בשבילם.
ותמיד ישנה תקווה שאולי השנה אמצא משהו נוסף שיוסיף לי עניין
ומלץ.

השנה אני יוצאת ללמוד מעט מדרכי ההוראה, יום כשכוע באורנים. גם
זה קצת יעשיר וימלא אותי.

- יש המוני אנשים שעושים עבודה אפורה, יום יום, שנה שנה. ולא תמיד
זה מלא עניין ובדרך להגשמה.

- אבל אני מאוד מקווה שהם לא מרגישים בודדים כל-כך. שהם יכולים
להתקשר לאלה שעובדים איתם, אפילו אם הם מ ע ל ל מ ה.

- אני מקווה יחד איתך שתהיה לך שנה פוריה ומספקת, וחברות טובה
בעבודה.

- תודה. מי יתן!

שמעה, תרגמה ורשמה

שושנה שרקי

נ.ב.

שוחחתי על הנושא עם מ. שהוא מצוי ברזי המקום ההוא והאיש נרתם לי
לעזר (תודה!)

אם לא אצליח "לעלות במשקל" במשך שנה זו, כנראה שאימצא שוב מתדפקת
על דלתות לשכת העבודה. עד שאמצא לי עבודה ממצה ומספקת...

נתקרים נתכנים

הערכה לעובדות החינוך על-ידי הציבור הקיבוצי

מידת שביעות הרצון של האדם מעבודתו וההערכה העצמית שיש לו מתפקידיו בעבודה מושפעים מאוד ממידתה ואופייה של הערכת הסביבה החברתית לעבודתו ולתפקידו בה. קשר זה נמצא במחקרים רבים ובאוכלוסיות שונות והוא נכון גם לגבי האוכלוסיה הקיבוצית.

העבודה בחינוך בגילים הצעירים (מטפלות, גננות, מורות) עומדת על סדר היום בקיבוצים רבים לעיתים קרובות, כאשר רבים תוהים מדוע ישנם עובדי חינוך (שלינו בד"כ עובדות חינוך) אשר חשים שעבודתם אינה מוערכת מספיק על-ידי הציבור הקיבוצי, והרי באופן אובייקטיבי חינוך תדור הבא הינו מהעבודות החשובות ביותר בחברה הקיבוצית.

וכך גם נמצא במחקרים שנערכו על-ידי המכון לחקר הקיבוץ, כי היוקרה התעסוקתית של עבודת החינוך בעיני החברים הינה גבוהה. במחקר אחד, למשל, נמצא כי מבין ארבעים עבודות ותפקידים בקיבוץ מצויים עובדי החינוך למיניהם (מורים, גננות, מטפלות מכל הסוגים) במוצע בחמישון השני מלמעלה, כלומר מקדימים אותם כ-12 עבודות ותפקידים אחרים הכוללים את רכז המשק, המזכיר, גזבר, רכזי ענפים ועוד כמה מקצועות בודדים.

אי ההתאמה שבין ההערכה לעבודת החינוך בעיני הציבור לבין זאת הנתפסת בעיני העובדים נחקרה גם במחקר אחר, בו נשאלו בין היתר הורים לילדים במערכת החינוך אודות נושא זה.

תשובות ההורים מצביעות כנראה על מוקד הבעיה: בתשובה לשאלה בדבר "מידת הערכתם לעבודת צוות בתי הילדים בכלל" ענו 40% מההורים כי יש להם "הערכה רבה מאוד" ועוד 53% כי יש להם "הערכה רבה". לעומת זאת, כאשר נשאלו לדעתם על "ההערכה הניתנת לעובדי בתי הילדים על-ידי רוב החברים בקיבוץ" ענו רק 10% "הערכה רבה מאוד" ועוד 36% "הערכה רבה", אך הרי "רוב חברי הקיבוץ" הם אותם הורים עצמם.

כלומר, אנו רואים כאן תופעה של "בורות המונית", כאשר רוב ההורים חושבים שההורים האחרים אין להם הערכה לעבודת צוותי בתי-הילדים, בה כעת שלרובם המכריע (93%) יש דווקא הערכה רבה, אך כנראה שהם שומרים אותה בלבם ב"סוד".

לנוכח הנאמר במשפטי הפתיחה של דף זה ברור, כי מוסדות החינוך והעבודה בקיבוצים ינקטו פעולה חשובה ביותר, אם ימצאו דרך שאותו "סוד" של יחסם האמיתי של ההורים כלפי העבודה בחינוך יבוא לידי ביטוי ובעיקר לידיעתם של עובדי החינוך.

(אוניברסיטת חיפה / המכון לחקר ולימוד הקיבוץ והרעיון השיתופי)

צו רת ה מ ר פ א ה מ ר ד י ע:

אחרי סוכות נתחיל שוב בבדיקות שיגרתיות של חברים מעל גיל 40.

חבר מוזמן שלא יכול לבוא לבדיקה ביום שנקבע לו, חייב למסור זאת לנטע, כדי שחבר אחר יוכל לבוא במקומו ולנצל את התור.

מי שלא מתכוון בכלל להיבדק, צריך לדבר עם האחיות.

ה ר ד ע ת ה מ ס פ ר ה

ספרות נשים

הנכן מוזמנות להיכנס למספרה ולקבוע תור עם הספריות לפי הצורך אחרי החגים הימים הקבועים יהיו:

ספרות נשים

יום ב' - היילרי

יום ג' - בתיה (חצי יום)

יום ד' - יהודית (חצי יום)

יום ה' - בתיה

יום ו' - היילרי

ספרות גברים/ילדים

יום א' - בתיה

יום ג' - בתיה (חצי יום)

יום ד' - יהודית (חצי יום)

יום ג' (בערב) - כוכבה והילרי

נשתדל לעבוד עד כמה שאפשר לפי תכנית זו.

=====

נ ר ז י כ ר ו ן

טייז בתשרי - ארנון ווטרמן

י"ז בתשרי - יצחק סטריקובסקי

י"ט בתשרי - גב' רות סטיל

כ"ב בתשרי - ליאן לייטמן

כעת אנו מכינים תכנית עבודה לשנת תשמ"ד. לפי התיכנון את/ה
רשאי/ת להוריד _____ 2 שעות דירוג גיל ולעבוד 6
שעות ליום. עקב העובדה שלפני שנה התחלנו ברישום עבודה דרך
המחשב, רשום דירוג הגיל נעשה באופן אוטומטי. לכך התנגדו חברים
שגילו כי הרישום אינו מותאם לעבודה בפועל. נא להודיע לנו אם את/ה
מתכוונ(ת) לממש זכות זאת, כדי שנוכל לרשום את השעות שעובדים בפועל.

בתודה מראש,

איזי
הנה"ח

שם: 238 7.03

1. אני מתכוונ(ת) לממש זכותי לדירוג גיל בשנת תשמ"ד ולעבוד יום מקוצר.
2. איני מתכוונ(ת) לממש זכותי לדירוג גיל בשנת תשמ"ד - אמשיך לעבוד יום רגיל.

נא למחוק את המיותר ולהחזיר לתא דאר 50.

תודה.

KIBBUTZ QUESTIONNAIRE

My name is Neil Infield and I am an undergraduate student studying Human Geography at the University of Keele in England. In order to complete my degree I am required to complete an original research project. This questionnaire is part of this project, and aims to find out why people move to a kibbutz and what kind of background they have.

1. What country were you born in?
(If you were born on this kibbutz, go to question 24; if you were born elsewhere in Israel, go to question 19).

2. Please explain the factors behind your move to Israel.

3. Which country did you leave to come to Israel?

4. At what age did you move to Israel?

5. How were you occupied before coming to Israel?

6. Which type of area did you live in?
rural urban (tick most appropriate).

7. Did you come directly to this kibbutz?

Yes (answer questions 8 & 9)

No (answer questions 10 onwards)

8. Please explain why you moved directly to this Kibbutz.

9. From what source did your information/knowledge about this kibbutz come?

(go to question 15)

10. Where in Israel did you live before moving to this kibbutz?
.

11. What type of area was this?
rural urban (tick most appropriate).

12. How long did you live in Israel before moving to this kibbutz, and how were you occupied?

13. Please explain why you eventually moved to this kibbutz.

14. From what source did your information/knowledge about the kibbutz come?

15. Did you consider moving to another kibbutz, Moshav or New Towns, before coming here If yes why did you reject the others?

16. How would you describe your links with family and friends abroad? (Underline the most appropriate reply). Very close/Close/Average/Distant/Very distant.

17. In general
a) you visit your family and friends abroad
b) your family and friends from abroad visit you here
c) you equally exchange visits
(tick most appropriate)

18. How many years have you lived on this kibbutz?
(Go to question 24)

19. At what age did you move to this kibbutz?

20. How were you occupied before coming to this kibbutz?

21. Where in Israel did you live?
Was this area a) rural b) urban (tick most appropriate)

22. From what source did your information/knowledge about this kibbutz come?

23. Please explain why you moved to this kibbutz.

25. In general . . .

- a) you visit your family and friends in Israël.
 - b) your family and friends visit you here.
 - c) you equally exchange visits
- (tick most appropriate)

26. In your opinion, what kind of relationship does this kibbutz have with the local community? Very close/Close/Average/Distant/Very distant.
(Underline the most appropriate).

27. In your opinion how well does the kibbutz organisation fit in (integrate) with Israeli society? (Underline most appropriate). Very well/Well/Average/Badly/Very badly.

28. Please explain why you have stayed on this kibbutz.

29. How would you describe the achievements of this kibbutz? (Underline most appropriate). Very successful/Successful/Average/Unsuccessful/Very unsuccessful.

30. How would you describe the success of the kibbutz movement? Very successful//Successful/Average/Unsuccessful/Very unsuccessful. (Underline the most appropriate).

31. Please explain why you think people leave this kibbutz.

32. Please explain why you chose the kibbutz way of life.

3) What is your opinion of a kibbutz environment?

(Please tick the section which is most appropriate, the middle section indicates 'average').

	1	2	3	4	5	6	7	
safe								dangerous
rich								poor
clean								dirty
friendly								hostile
healthy								unhealthy
cheap								expensive
quiet								noisy
organised								disorganised
beautiful								ugly
interesting								boring
colourful								drab
developed								underdeveloped
sophisticated								primitive
controlled								uncontrolled
relaxed								nervous
free								restricted
productive								unproductive
constructive								destructive
stable								unstable

If you have any criticisms of the questionnaire, or useful information on this topic not covered by the questions, please note them below.

SO WHAT'S NEW ??

Sukkot have gone up all over the place, and its worth while to go for a walk and compare the various "styles" !

Shimon and all the others on the staff of the kitchen and dining-room have to cope with another long holiday week-end, whereas the school-kids are rejoicing in that same long holiday.

The heavy equipment being used to dig the ditches for the telephone cables make a lot of noise and a lot of mess on the paths, and gardens - but they do progress at a tremendous rate, and before we know it, it'll all be finished.

These are the last days of the swimming-pool season, so ENJOY!

Norbert has left us for three months to spend some time with his chavera Miryam in Kibutz Ein Hachoresh. See you soon, Norbert.

Speedy recovery to Amir N' and Schaul Samberg, who are having problems with their legs - and to Mrs. Celia Bergman, who is laid up with a bad back.

Mazal Tov to Itamar Eder on joining the ranks of the Driving-License Holders. Just drive carefully.

Benny Goldberg, Reuven Gutter and Mufti are off to South Africa, Europe and the States respectively - on HABONIM Business. Best of Luck.

The kids of the third grade in our local school were extremely brave and behaved like true heroes, when they all had injections (inoculations) on their little behinds. They even fought for a place in line - and were therefore decorated for bravery with a sweet biscuit.

A new record for Kfar Hanassi. Family Masser had their seventh child - a baby girl. Mazal Tov from us all.

Besides the many and varied activities and programmes planned for Sukkot this week - 48 chaverim have written down their names to go to the Ramat Gan Stadium to hear Simon & Garfunkel sing.

Last but not least - Welcome Home to Denny Steel, just returned from a visit with his children and grand-daughter in the States.

Shabat Shalom and Mo'Adim lesimcha

Ilse

S U K K O T

On Tuesday afternoon

27th September

AFTERNOON TEA for and by

PARENTS! Children & grandchildren invited.

MAZAL TOV - BIRTHDAYS

26.9 - Mrs. Esther Solomon

27.9 - Talit Devolt

29.9 - Shosh Epstein
Yair Doari

ANNIVERSARY

28.9 - Ruth & Jaques Golan

WE MOURN THE PASSING OF

OUR DEAR FRIEND

MARGOT GREENBERG

and express our sympathy with

JEREMY and all the family.

 קבלת החג ערב סוכות תשמי"ד

מצוות ארבעת המינים - ויקרא כ"ג מ'
 ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר,
 כפות תמרים וענף עץ עבות וערבי נחל,
 ושמחתם לפני ה' אלהיכם שבעת ימים.

יום טוב לנו, חג שמח, ילדים נגילה נא,
 לסוכתינו בא אורח - אתרוג זהוב, ברוך הבא!
 לי לי

יום טוב לנו, חג שמח, ילדים נגילה נא,
 לסוכתינו בא אורח - הדס ריחן, ברוך הבא!
 לי לי

יום טוב לנו, חג שמח, ילדים נגילה נא,
 לסוכתינו בא אורח - לולב ירוק, ברוך הבא!
 לי לי

יום טוב לנו, חג שמח, ילדים נגילה נא,
 לסוכתינו בא אורח - בת הנחל ערבה, ברוך הבאה!
 לי לי

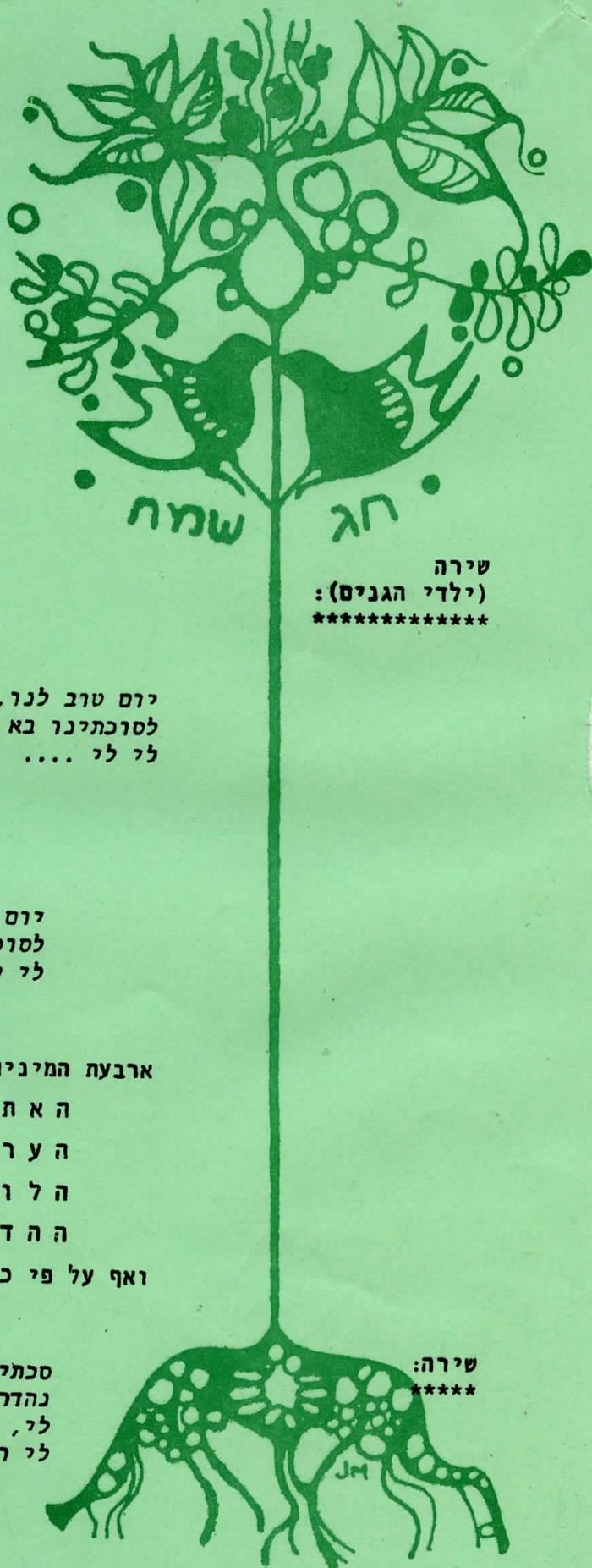
ארבעת המינים:

ה א ת ר ו ג - יש בו טעם ויש בו ריח.
 ה ע ר ב ה - אין בה טעם ואין בה ריח.
 ה ל ו ל ב - יש בו טעם ואין בו ריח.
 ה ה ד ס - יש בו ריח ואין בו טעם.
 ואף על פי כן כולם אחים הם, בני האדמה והשמש.

סבא יש לי, יש לי סב,
 וזקן לו צח, רחב,
 הוא אותי אוהב כל-כך,
 סכתי יכס בסכך.
 סכתי

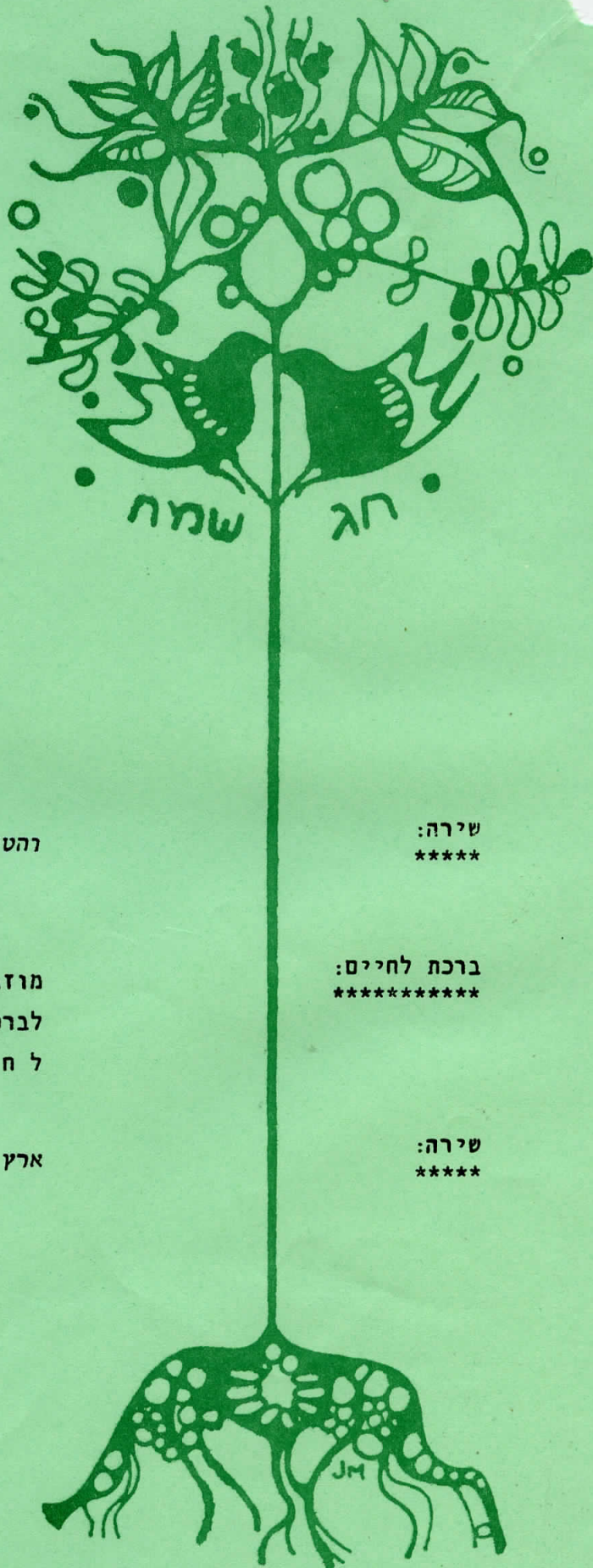
סכתי, הסכה,
 נהדרת, ירקה.
 לי, לי, לי, רק, רק, רק,
 לי רק מחכה.

מן הבקר עד הליל
 היא עומדת לה בצל.
 לבושה היא עד הגג,
 מקשטת ליום חג.
 סכתי

שירה
 (ילדי הגנים):

שירה:

מצוות ישיבת הסוכה - ויקרא כ"ג מ"ב

בסוכות תשבו שבעת ימים כל-האזרח
בישראל ישבו בסוכות למען ידעו
דורותיכם כי בסוכות הושבתי את בני
ישראל בהוציא אותם מארץ מצריים
אני ה' אלהיכם.

והטיפו, והטיפו ההרים עסיס,
וכל הגבעות תתמוגגנה!

מוזגים הכוסות
לברכה ולא לקללה, לשובע ולא לרזון,
ל ח י י ס ט ו ב י ס!

ארץ זבת חלב ודבש:

ארץ זבת חלב,
זבת חלב ודבש.

ח ג ש מ ח ו

שירה:

ברכת לחיים:

שירה:

שלומית בונה סוכה מוארת וירוקה,
על כן היא עסוקה היום.
ואין זו בתם סוכה מוארת וירוקה,
שלומית בונה סוכת שלום.

היא בסוכה תשים לולב והדסים,
ענף של ערבה ירוק,
רימון בתוך עליו,
עם כל פירות הסתו,
וריח בוסתנים רחוק.

וכששלומית תאמר הביטו זה נגמר,
יקרה דבר נפלא פתאום.
יבואו השכנים כולם בהמונים,
ולכולם יהיה מקום.

ואז מתוך הסכך יציץ לו ויזרח
כוכב נוצץ כיהלום.
שלום סוכת פלאים,
מה טוב ומה נעים
שלומית בונה סוכת שלום.

מלאו אסמנו בר ויקבנו יין,
בתינו הומים מתינוקות,
ובהמתנו פורה,
הי!
מה עוד תבקשי מאתנו, מכורה,
ואין עדין?

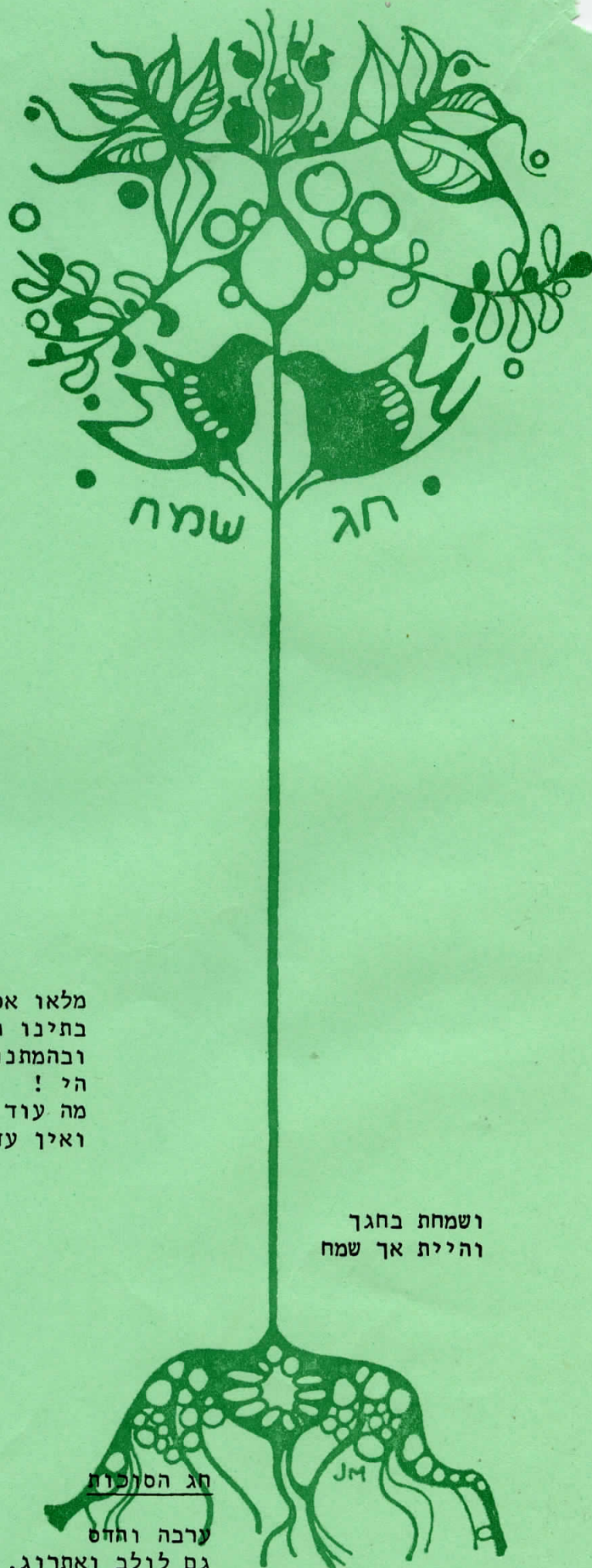
ושאבתם מים בששון
ממעיני הישועה

ושמחת בחגך
והיית אך שמח

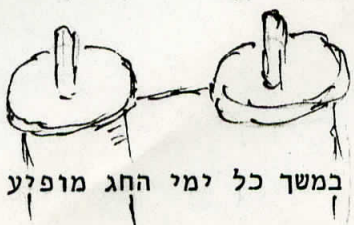
יפה סוכתנו
סוכת השלום!
בזכותה כל אחינו
יבואו הלום.

סוכה אז נבנה
נכסנה בסכך
בפרחים נקשט
ונשירה לה כך:

ערבה והדס
גם לולב ואתרוג,
בעלי התמר
לצרור חן נארוג

שמחת תורה תשנ"ב

אמר רבי עקיב
ואהבת לרעך כמוך
זה כלל גדול בתורה

בגמר שבעת ימי חג הסוכות, בשעה שהיהודי מפרק את סוכתו בה ישב במשך כל ימי החג מופיע חג נוסף - הוא "שמיני עצרת" או בשם אחר "שמחת תורה".
ביום זה, המדגיש את הקשר ההדוק בין עם ישראל לבין התורה שקיבל על עצמו במעמד הר סיני ושמר אותה במשך כל הדורות, נוהגים בשעת התפילה בבית הכנסת, בליל החג, ובתפילת שחרית בבוקר למחרת, להוציא את כל ספרי התורה מארון הקודש ולשאת אותם בתהלכה שמחה שבע פעמים ("ההקפות") סביב לבית הכנסת תוך השמעת זמירות ותפילות. לא נפקד מקומו של אף ספר תורה, כולם נישאים באהבה סביב סביב: הגדול והמפואר והקטן והעזוב שאין קוראים בו ברוב ימות השנה - כולם מוחזקים בזרועות זקנים וצעירים בחיבה ובגאווה.

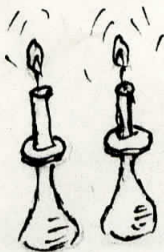
ושמחת בחגך
והיית אך שמח

אין אדיר כד'
ואין כרוך כבן עמרם
ואין גדולה כתורה
ואין דגולים כישראל

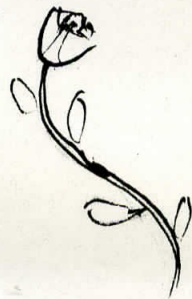
פזמון: מפי אל מפי אל
יבורך כל ישראל

בתפילת שחרית של שמחת תורה מסיימים את קריאת פרשת השבוע בשתי תוספות: מזמינים אחד מנכבדי הקהילה לעלות לקריאת הפרק האחרון של חמישה חומשי תורה - והאיש נקרא חתן תורה; ואז מוזמן עוד אחד שהקילה חפצה ביקרו; או שתרם סכום נכבד לבית הכנסת, לעלות לקריאת הפרק הראשון של התורה בספר התורה, ועל כן מכונה העולה לתורה חתן תורה בראשית.

כאן הבסיס של החג: הקהילה גמרה לקרוא את התורה ומיד פותחת בקריאתה מחדש. בנצחיות זו בעוצה שמחת תורה.

שישו ושמחו בשמחת חג
מחאו כפים!
נגנו שיר בקול חזק
ובמצילתים!
יד אל יד,
כולנו כאחד
פה בסך נעבורה.
שבח לאל,
כי לישראל היתה שמחה ואורה.

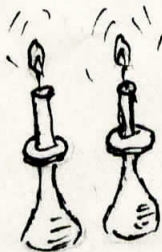
וּשְׁמַחַת בַּחֹדֶשׁ
וְהָיִיתָ אֶךְ שִׂמְחָה

וְאֵין אֲדִיר כִּדִּי
וְאֵין בְּרוּךְ כֶּכֶן עֲמֵרָם
וְאֵין גְּדוֹלָה כְּתוֹרָה
וְאֵין דְּגוּלִים כִּי־יִשְׂרָאֵל

פְּזִמּוֹן: מִפִּי אֵל מִפִּי אֵל
יִבְרֹךְ כָּל יִשְׂרָאֵל

בְּתַפִּילַת שַׁחֲרִית שֶׁל שִׂמְחַת תּוֹרָה מְסִילִימִים אֶת קְרִיאַת פֶּרֶשֶׁת הַשָּׁבוּעַ בְּשֵׁתִי תוֹסֵפוֹת: מִזְמִינִים אֶחָד מִנִּכְבְּדֵי הַקְהִילָה לַעֲלוֹת לְקִרְיַת הַפֶּרֶק הָאֲחֵרוֹן שֶׁל חֲמִישֵׁה חוֹמְשֵׁי תּוֹרָה - וְהָאִישׁ נִקְרָא חֲתָן תּוֹרָה; וְאֵז מוֹזְמָן עוֹד אֶחָד שֶׁהִקְיֵלָה חֲפִצָּה בִּיקְרוֹ; אוֹ שְׁתֵּרִם סָכּוּם נִכְבֵּד לְבֵית הַכְּנֶסֶת, לַעֲלוֹת לְקִרְיַת הַפֶּרֶק הָרִאשׁוֹן שֶׁל הַתּוֹרָה בִּסְפֵר הַתּוֹרָה, וְעַל כֵּן מְכֻנָּה הָעוֹלָה לְתוֹרָה חֲתָן בְּרָאשִׁית.

כָּאֵן הַבְּסִיס שֶׁל הַחֹג: הַקְהִילָה גִּמְרָה לְקִרְוֹא אֶת הַתּוֹרָה וּמִיד פּוֹתַחַת בְּקִרְיַתָּהּ מַחֲדָשׁ. בְּנִצְחִיּוֹת זֶה נְעוּצָה שִׂמְחַת תּוֹרָה.

שִׁישׁוֹ וּשְׁמָחוֹ בְּשִׂמְחַת חֹג
מַחֲאוּ כָּפִים!

נִגְנוּ שִׁיר בְּקוֹל חֲזָק
וּבְמִצִּילִים!
יָד אֵל יָד,
כּוֹלְנוּ כָּאֶחָד
פֶּה בְּסֶךְ נַעֲבֹרָה.
שִׁבַּח לָאֵל,

כִּי לְיִשְׂרָאֵל הִיְתָה שִׂמְחָה וְאוֹרָה.

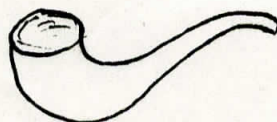

(דְּבָרִים פֶּרֶק ל"ג פְּסוּקִים כ"ח - כ"ט)

וַיִּשְׁכֵּן יִשְׂרָאֵל בְּטַח בְּדַד עֵין יַעֲקֹב אֵל אֶרֶץ דָּגָן וְתִירוֹשׁ אֵף שָׁמִיו יַעֲרֹפוּ טַל: אֲשֶׁרִיךְ יִשְׂרָאֵל מִי כְמוֹךְ עִם נוֹשֵׁעַ בִּיהוּהַ מִגֹּן עֶזְרֶךְ וְאֲשֶׁר חָרַב גְּאוֹתְךָ וַיִּכְחָשׁוּ אֵיבֶיךָ לָךְ וְאַתָּה עַל בְּמוֹתֵינוּ תִּדְרֹךְ

(דְּבָרִים פֶּרֶק ל"ד פְּסוּקִים א - ה')

וַיַּעַל מֹשֶׁה מַעֲרֻבוֹת מוֹאָב אֵל הָר נֶבֶז רֹאשׁ הַפִּסְגָּה אֲשֶׁר עַל פְּנֵי יִרְחוֹ וַיִּרְאֶהוּ יְהוָה אֶת כָּל הָאָרֶץ
אֶת הַגִּלְעָד עַד דָּן: וְאֶת כָּל נַפְתָּלִי וְאֶת אֶרֶץ אֲפֵרַיִם וּמְנַשֶּׁה וְאֶת כָּל אֶרֶץ יְהוּדָה עַד הַיָּם הָאֲחֵרוֹן: וְאֶת הַנֶּגֶב וְאֶת הַכּוֹכַר בִּקְעַת יִרְחוֹ עִיר הַתְּמָרִים עַד צֶעֶר: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו זֹאת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלַיַּעֲקֹב לֵאמֹר לְזֶרְעֶךָ אֶתְנַנָּה הָרְאִיתִיךָ בְּעֵינֶיךָ וְשָׁמָּה לֹא תַעֲבֹר: וַיֵּמֶת שֵׁם מֹשֶׁה עַבְדִּי יְהוָה בָּאָרֶץ מוֹאָב עַל פִּי יְהוָה:

כִּי מִצִּיּוֹן תִּצָּא תּוֹרָה
וְדַבֵּר ה' מִירוּשָׁלַיִם

(בְּרָאשִׁית פֶּרֶק א פְּסוּקִים א-ה)

בְּרָאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ: וְהָאָרֶץ הִיְתָה תְהוֹ וּבֹהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי אוֹר: וַיֹּרֶא אֱלֹהִים אֶת הָאוֹר כִּי טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ; וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאוֹר יוֹם וּלְחֹשֶׁךְ קֶרָא לַיְלָה וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד.

פְּסוּק כ"ח

וַיִּבְרַךְ אוֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת הָאָרֶץ וּכְבֹּשׁוּהָ וּרְדוּ בְּדֹגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל חַיָּה הָרוֹמֶשֶׁת עַל הָאָרֶץ:

בְּרָאשִׁית פֶּרֶק ב' א' - ג'

וַיִּכְלֹו הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאִים: וַיִּכְלֹו אֱלֹהִים בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבּוּת בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיִּבְרַךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אוֹתוֹ כִּי בּו שַׁבַּת מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בְּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

וְהָאֵל לִבְנוֹ בְּתוֹרַתְךָ: וּדְבַק לִבְנוֹ בְּתוֹרַתְךָ: וַיַּחֲד לִבְנֵינוּ לְאַהֲבָה: וַלִּירְאָה אֶת שְׁמֶךָ: לְמַעַן לֹא נִבּוֹשׁ וְלֹא נִכְלָם: וְלֹא נִכְשַׁל לְעוֹלָם וְעַד!